

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXLV. Differentia 16. Delegatio iure civili etiam privato sit. Secus. Iure
Canonico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

curatorum est, eamq; sibi commissam, delegatum alteri non posse committere. iuxta *l. placet etiam iudicib. G. de pedan. iud.* ubi præcipitur, ut delegati iudices commissis sibi negotia lata sententiâ terminent: nec in his causis, in quibus pronuntiare possunt, & debent facultatem sibi existiment esse, ad iudicium præsidiale remittendi. Vbi *Gottfr.* Delegati causas sibi delegatas debent iudicare, nec eas ad delegantem remittere. Idem namq; potestas illis tribuitur partes citandi, puniendi contumaces, constituendi officiales, deligendi nuncium ad eosq; omnia perficienda, quæ ad causæ expeditionem, & necessitatem pertinent. *Panor. in c. Cum olim. De off. deleg.* Eo ipso enim, quod alicui causa committi-

cur, super omnibus, quæ ad ipsam spectant, plenam potestatem accipit, sine quâ non posset ad expeditionem venire *l. 2. ff. De iuris d. om. iud. l. Oratio. ff. De sponsul. Andr. Gaill. l. 1. obs. 35. n. 8.* Imo nec minimam talis causæ particulam in alios transferre licet. Nam iudex datus alium iudicem dare non potest *l. à iudice. C. de iudic.* quia proprium nihil habet, sed delegantis potestate utitur. *Bartol. in l. More. ff. De iurid. om. iud. Fachin. l. 1. c. 46. Maranta Par. 4. De ord. iudic. n. 50.* Excipe supremi principis delegatum, quia maior quocunque ordinario est *l. fin. § pen. ff. De damno infect. c. sanè 2. De off. deleg. Felin. Delega. Papa, vel princip.*

XVI.

DIFFERENTIA 16

Delegatio iure civili etiam privato fit. Secus iure Canonico. *Alex. in Rubr. De offic. eius, cui mand. est iuris d. Decianus l. 2. c. 22.*

num. 19.

I. Interpretum quorundam auctoritate contentus *Decianus* nullam legem citat, *Tholosanus* autem *l. 47. c. 22. n. 13.* propositâ quæstione, cui possit delegari, respondet ex *l. un. c. qui pro iuris d. iudicem dare posse c. pastoralis. De off. ordin. iunctâ Gloss.* eligendum esse eum, cui imperari queat. *l. fin. ff. De iuris d.* Nec incere esse videtur in profanis causis præsertim levioribus nullo honoris gradu eum iudicem constituere.

II. In Ecclesiasticis negotiis pro varietate rerum, & personarum delegandi cura variabit. Et summus pontifex quidem non facile delegatum creabit ex infimis, sed potius aliquâ dignitate præditum. Convenit etiam non solum esse

iuris scientiâ instructum, minimeq; suspectum. *c. Cum R. Canonicus. De off. deleg.* sed etiam digniore aliquo gradu, titulo ornatum. *Chassin. in consuet. Burg. n. de success. Spurio.* Potest quoque mitti Ecclesiæ cathedralis canonicus *c. Statutum de refer. in 6.* vel officialis episcopi, vel eius vicarius generalis. Foraneum, monasterij priorem claustralem, aliumve regularem simplicem adhibere præter decorum est.

III. Episcopum quod attinet nihil vetat ab eo delegatum fieri simplicem clericum sibi subjectum. *c. Cum episcopus de off. ord. in 6.* idq; facilius illi & convenientius, quàm Pontifici, quia suorum clericorum talenta magis peripecta habet, quàm vel

Pon-

Pontifex, vel ipsius legatus. Quam ob causam *c. statutum. supr. citat.* non cernit Episcopos aliosve inferiores. Secundum Innocens. *Ostiensis, & Archidiaconum* Nam summus Pontifex quia abest, de uniuscuiusque habilitate aliorum relationi credere debet; atque ita

XVII.

DIFFERENTIA 17.

Secundum leges iudex appellationis non potest delegare causam appellationis retenta sibi prolatione sententia. *Auth. Adhuc. C. De iudic.* Secundum Canones vero potest. *c. Super questionum, 27. De off. delegati. §. intentionis, Bartol. 15. Io. Bapt. à sancto Blasio 163.*

IN *auth. adhuc*, præcipitur, ut iudex appellationis litem apud se contestatam semel in contestatione audiat, & rursum in medio semel, & in fine omnia, quæ sunt examinata, consequenter audiat, & sic ferat sententiam. *Vbi Glossa.* Ordinarius reservatâ sibi sententiâ cetera committit, ita tamen ut audiat ter: delegatus autem si sibi reservat sententiam alia non committit, ut hic: sed si velit omnia committere, potest: & idem in Iudice appellationis ut consuetudo interpretatur.

II. At Jure Canonico secus *c. Super questionum. De offic. delegati.* vbi Innocentius III. citata legi seu authenticæ derogans declarat iudicem delegatum à Papa posse committere alteri principium, finem, & medium causæ sibi commissæ coniunctim, vel divisim, prout ei visum fuerit convenire, ut judicialis auctoritas valeat liberius expediri non obstante le-

ge (*Authent. prædicta*) quia ipse delegatus antequam ferat sententiam, omnia quæ acta sunt, diligenter videre debet. *Innoc. in c. Pastoralis. De off. delegati. ibid. num. 1. Guido Papa Decis. 624. Tholos. l. 47. c. 22. num. 4. Maranta Par. 4. De ord. iudic. §. Quinta principalis. num. 42. citans Bartolum in l. Nequicquam §. Vbi decretum. ff. De off. procons. dum ponit differentiam inter decretum, & sententiam. Alex. in Rubr. ff. De offic. eius cui mand. & col. 2. Damhoud. in Præf. crimin. cap. 54. num. 1. Banc. Leo in thes. cles. Par. 2. cap. 17. num. 7. Eras. 29. paus in Errat. analyt. l. 1. tit. De off. delegati. Andreas Vallensis lib. 1. tit. 29. §. 4.*

* *